

Redaktoři:

Anna Chaloupská
 Klára Frídlová
 Tobiáš Hrabec
 Marie Chaloupská
 Alžběta Pomahačová
 Anna Chaloupská
 Kryštof Josefus
 Daniel Kotecký
 Štěpán Laichter
 Lenka Sviták

Obálka:

Štěpán Laichter

Ilustrace:

Tobiáš Hrabec
 Kryštof Josefus
 Štěpán Laichter

Sazba:

Štěpán Laichter

Korektury:

Daniela Pokorná
 Michaela Ulrychová

Šéfredaktor:

Štěpán Laichter

Úvodník 03

04 **Projekt Xenos**

Nápad Německo 05

06 **Nápad Česko**

Nápad Francie 07

8–10 **O počítačových hrách**

Den maturanta 11–12

12–14 **Ples maturanta**

Cinematic orchestra 15

16 **Tak pravil LaChapelle**

Doly. Hutě 17

18–19 **Poezie**

Sound page 20–21

21–22 **Adopce na dálku**

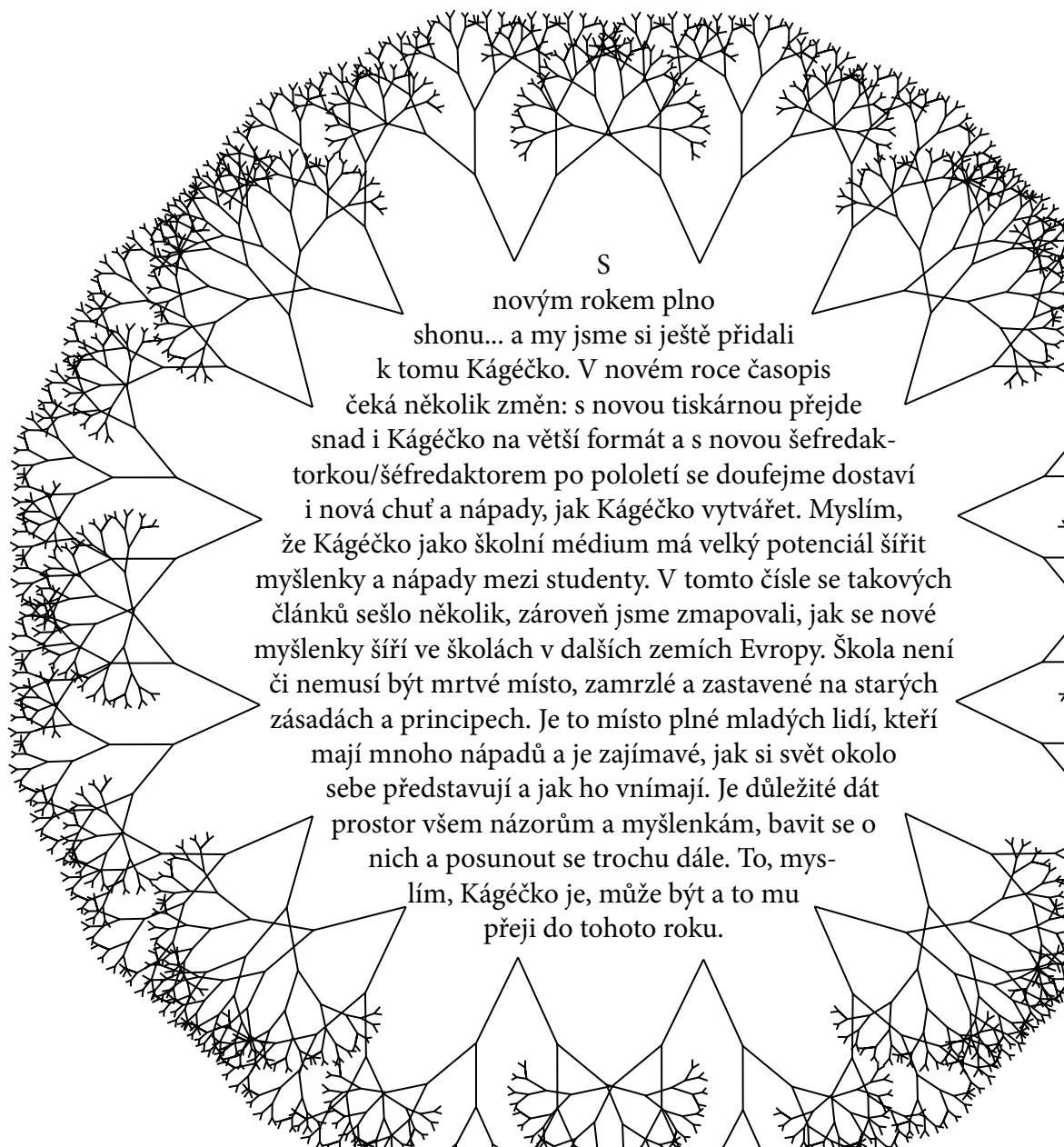
Výlet za obrazy 22–23

Kágéčko je studentský časopis Křesťanského gymnázia, z jeho prodeje se financují drobná zlepšení v naší škole (naposledy zavedení Wi-fi). Redakce vítá svěží nápady, co zlepšit dále. Děkujeme škole za tisk.

V prostorách školy můžete využít wifi, která byla pořízena z výdělků časopisu.

Název sítě: Skola Heslo: JeToNaGoogle+

E-mail: kgredakce@gmail.com

S
 novým rokem plno
 shonu... a my jsme si ještě přidali
 k tomu Kágéčko. V novém roce časopis
 čeká několik změn: s novou tiskárnou přejde
 snad i Kágéčko na větší formát a s novou šéfredak-
 torkou/šéfredaktorem po pololetí se doufejme dostaví
 i nová chuť a nápady, jak Kágéčko vytvářet. Myslím,
 že Kágéčko jako školní médium má velký potenciál šířit
 myšlenky a nápady mezi studenty. V tomto čísle se takových
 článků sešlo několik, zároveň jsme zmapovali, jak se nové
 myšlenky šíří ve školách v dalších zemích Evropy. Škola není
 či nemusí být mrtvé místo, zamrzlé a zastavené na starých
 zásadách a principech. Je to místo plné mladých lidí, kteří
 mají mnoho nápadů a je zajímavé, jak si svět okolo
 sebe představují a jak ho vnímají. Je důležité dát
 prostor všem názorům a myšlenkám, bavit se o
 nich a posunout se trochu dále. To, mys-
 lím, Kágéčko je, může být a to mu
 přeji do tohoto roku.

Noví přátelé z Berlína

Spolupráce s Ludwig- Witthöft-Schule

Na konci listopadu naši školu navštívili studenti z Berlína, se kterými se skupina studentů naší školy podílela na vytváření projektů pod společným názvem „Wir in Europa“ (My v Evropě). Workshop také doprovázel program v centru Prahy a vzájemné poznávání se studenty z Berlína. Pracovalo se ve skupinách, ve kterých byli vždy dva studenti z každé země, a připravovali jsme prezentace na témata jako Länder und Hauptstädte (země a hlavní města), Religion und Werte (náboženství a hodnoty) nebo Demokratie an der Schule (demokracie ve škole). Právě výsledky posledního tématu jsme se vám tady rozhodli ukázat a ještě rozšířit o systém francouzských škol.

Štěpán Laichter, sexta

STUDENTEN
ES WIRD ÜBER DIE
IDEE GEREDET IN DEN
KLASSEN
*NEJDŘÍVE SE O NÁPADU
BUDE MLUVIT VE
TŘÍDÁCH*

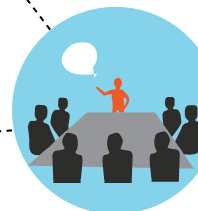
SCHULKONFERENZ
BERÄT OB DIE IDEE UMGE-
SETZT WERDEN KANN UND
FAST EIN BESCHLUSS
*NA ŠKOLNÍ RADĚ SE PORADÍ O
REALIZACI NÁPADU, A TAKÉ SE
O NÍ ROZHODNE*

KLASSENSPRECHER KONFERENZ
VERSUCHT DIE ANDEREN KLAS-
SENSPRECHER ZU ÜBERZEUGEN
*NA SCHŮZCE POUZE ZÁSTUPCŮ
TŘÍD SE POKUSÍ OSTATNÍ PRO NÁ-
PAD TAKÉ PŘESVĚDČIT*

LEHRER KONFERENZ
LEHRER DISKUTIEREN
ÜBER DIE IDEE
*NA PEDAGOGICKÉ KON-
FERENCI PROMLUVÍ O
NÁPADU S UČITELI*

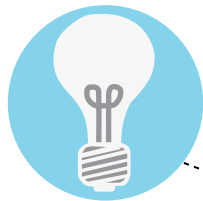
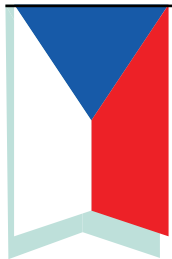
ABLEHNUNG
ZAMÍTNUTÍ

ZUSTIMMUNG
POVOLENÍ

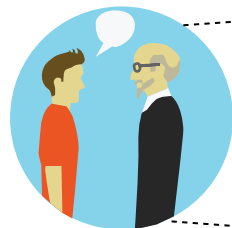
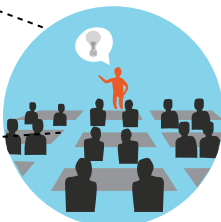
Na další dvoustraně si můžete prohlédnout infografiky toho, jak by na různých školách v Evropě prosazovali studenti svoje myšlenky a nápady. Nápad infografiky vzniknul při vytváření projektu studentů našeho gymnázia se studenty z berlínské Ludwig-Witthöft-Schule. Dále jsme poprosili o zalání stejné myšlenkové mapy studenty z naší školy, kteří studují na Lycée Jean Macé ve Francii, aby ji zkusili vytvořit se svými spolužáky. Výsledky posuďte sami.

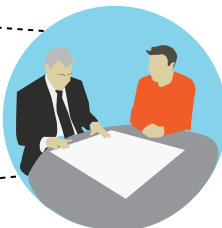
NÁPAD
NA ZAČÁTKU, STEJNĚ JAKOV JINÝCH
ZEMÍCH, MÁME MYŠLENKU, JAK
NĚCO VYLEPŠIT ČI ZMĚNIT

SPOLUŽÁCI
NEJPRVE SI O NÁPADU JAK ZMĚNIT
ŠKOLU PROMLUVÍME SE SVÝMI
SPOLUŽÁKY

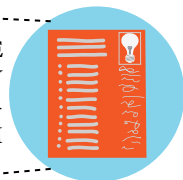
PROFESOŘI
POTÉ BUDEME DISKUTOVAT O
NÁPADU SE SVÝMI PROFESORY

VEDENÍ ŠKOLY
NÁŠ NÁPAD PŘEDSTAVÍME ŘEDITELI/
ŘEDITELCE ŠKOLY A PROMLUVÍME SI O
MOŽNÉ REALIZACI

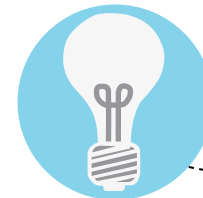

ŠKOLNÍ ČASOPIS
POKUD VEDENÍ NÁPAD NEPŘIJME, NAPÍŠEME DO
ŠKOLNÍHO ČASOPISU ČLÁNEK, VE KTERÉM O NÁPADU
INFORMUJEME OSTATNÍ STUDENTY

PETICE
SEZBÍRÁME CO NEJVÍCE PODPISŮ, ABY
JSME UKÁZALI, ŽE MAJÍ STUDENTI O ZMĚ-
NU ZÁJEM

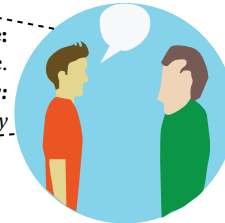
ZAMÍTNUTÍ
POKUD ANI JEDEN Z PŘEDEŠLÝCH KROKŮ NEPO-
MOHL, NÁPAD NENÍ MOŽNÉ REALIZOVAT

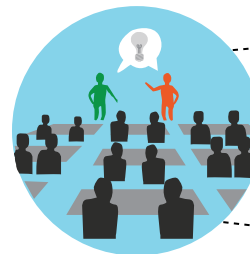
Le système scolaire en France (Lycée Jean Macé):
Quand vous voulez réaliser une idée

Školní systém ve Francii (Lycée Jean Macé):
Když chcete realizovat nějaký nápad

Délégué de classe:
Je dis mon idée au délégué de classe.
Zástupce třídy:
Řeknu můj nápad zástupci třídy

Étudiants:
Délégué et moi discutons mon idée avec
les autres étudiants.
Studenti:
Já a zástupce naší třídy probereme můj
nápad s ostatními studenty.

Vie scolaire:
Lieu d'accueil, d'information, d'aide et de suivi.
On discute mon idée avec eux.
Personál řešící všechny věci mezi žáky a vedením školy.
Kontroluje, pomáhá a podává informace studentům. Právě
jim představím svůj nápad.

Professeur:
Il faut trouver un professeur qui vous soutient.
Učitel:
Je třeba najít učitele, který vás podpoří.

Administration
Vedení školy

Le Consentement:
L'idée se réalise.
Povoleno:
Nápad se realizuje.

Le Rejet:
L'idée est refusée.

Zamítuto
Nápad je zamítnut.

O počítačových hrách

děti + hry ≠ masakr

Je to už několik let, co jsem naposledy hrál World of Warcraft, a od té doby hraním počítačových her trávím čas opravdu zřídka, téměř vůbec. Přesto mě ale vždy dokáže rozčítit všeobecně panující názor o špatnosti počítačových her, se kterým se běžně setkávám.

Učebnicovým příkladem tohoto scestného přemýšlení je dnes již zprofanovaný případ vraždění na německé škole v Albertville ve Winnendenu, kde sedmnáctiletý Tim Kretschmer zastřelil patnáct lidí a nakonec i sebe. Obzvláště v českých médiích se většinou v přímé souvislosti uvádělo, že mladík byl náruživým hráčem akčních her, a tato jeho záliba se většinou nepřímo označovala za příčinu jeho řádění.

Namísto naslouchání zkušenějším se v reportážích čeští psychologové shodně vyjadřovali o tom, jak jsou násilné hry nebezpečné. Ve výsledku tedy vznikl jakýsi konsenzus společnosti, že hraní her + střelná zbraň = masakr. V Německu následovala vlna opatření a postupů proti firmám v herním průmyslu a v České republice se dodnes případ používá pro připomínání, že hry jsou kořenem zla.

Je politováníhodné, že se drtivá

většina českých médií věnovala vrahově zálibě v fps hrách mnohem více než nespočtu jevů v jeho životě, které nám ukazují, že něco nebylo správně.

Například v záznamech se našlo, že Kretschmer byl léčen pro klinické deprese, ale jeho léčba byla přerušena. Tento fakt rodina naprosto popírá a nepřiznává, že by byl Tim kdy léčen nebo diagnostikován pro léčbu. V záznamech také stojí, že docházel na terapii ohledně rostoucího vzteku a násilných tendencí. O výsledcích těchto sezení pak byla informována jeho rodina. Tři

týdny před osudným střelením poslal vrah rodičům dopis, ve kterém sděloval, že trpí a že už takhle dál nemůže.

Je zajímavé, že všechna tato fakta česká média většinou nepovažovala za důležitá, ale hraní her bylo pro zločin klíčové. Nemám v rukou přesné statistiky, ale dovoluji si tvrdit, že děti, které hrají fps hry typu counter-strike nebo Far Cry 2, které jsou s vrahem asociovány, je mnohonásobně víc než těch, které se léčí z klinických depresí. Už to samo poukazuje na to, kde se nachází abnormalita. Počítačové hry se

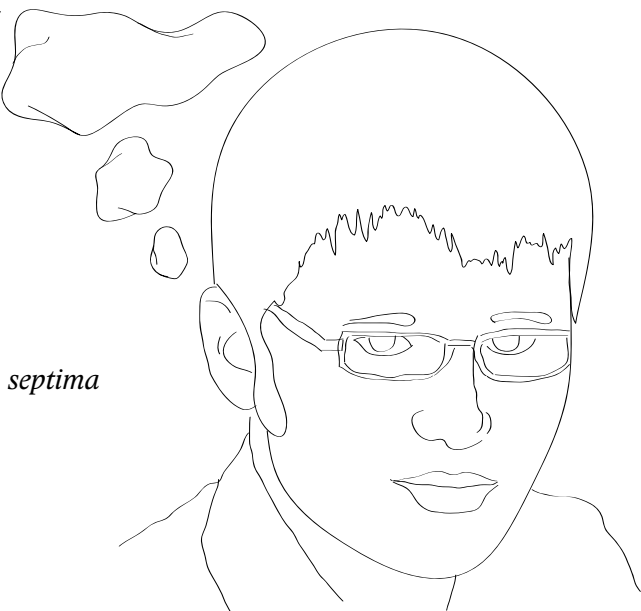
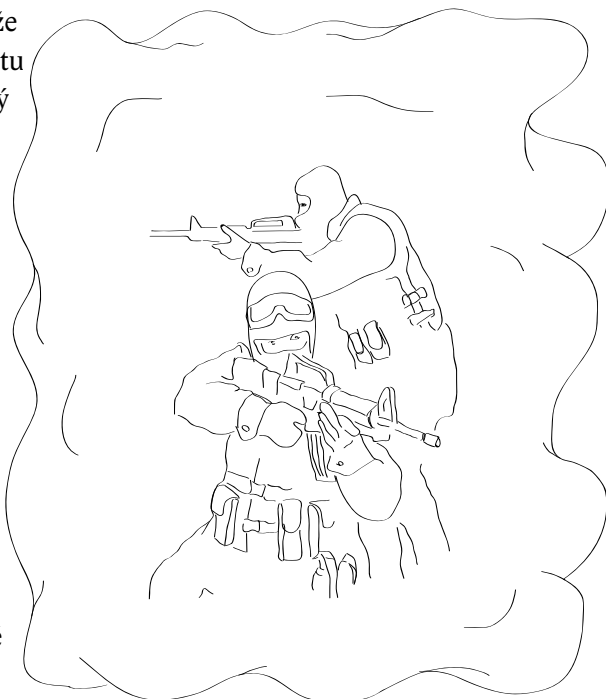
nám tady dostávají do pozice obětí beránka, na kterého je svalena vina a jenž se může jen těžko bránit.

Nedovoluji si tvrdit, že to tak bylo, ale jsem pevně přesvědčen, že vraždění bylo především výsledkem selhání rodiny, školství a společnosti. Vysvětlím níže.

Kromě předpokládaného „negativního dopadu“ na mírumilovnost hráče často slyším o nebezpečí závislosti na počítačových hrách. A myslím, že je namístě úplně stejná argumentace. Většinou se suverénně prohlašuje, že závislí na počítačových hrách nahrazují reálný život tím virtuálním, což má za důsledek, že se jejich známky, sociální schopnosti a vztahy zhoršují. U takových případů se často reaguje zákazy nebo pokusy donutit hráče přestat hrát. To je podle mě samo o sobě marná a absurdní snaha. PC hry totiž nesmíme vnímat jako něco, co člověka samo pohlcuje, ale jako činnost, kterou si člověk dobrovolně vybírá namísto činnosti jiné. Dochází tedy k rozhodování a srovnávání. Se skeptiky se dokážu shodnout, že hry do jisté míry nabízejí útek od skutečnosti (liší se SP/MP/MMO*). Ale to, myslím, samo o sobě není nic špatného – podobný útek nabízí literatura nebo film a v určité míře to může být jedinci (a jeho reálnému životu) prospěšné.

Problém je podle mě v tom, že závislý jedinec neshledává realitu tak atraktivní, jako je svět, který mu hra nabízí. To není chyba herních vývojářů, ale jde o selhání rodiny, školy a společnosti jako takové. V rodině jde hlavně o špatnou výchovu, neschopnost nabídnout dítěti kvalitní rodinné vztahy a ukazovat mu pozitivní stránky světa – motivovat ho. V motivaci také často selhává systém vzdělání, nadání dítěte zůstává neobjeveno a mnohdy potlačeno v záměru přizpůsobit dítě průměrné a omezené představě vzdělání. Škola a rodina. Tyto dvě instituce selhávají v pomoci dítěti k nalezení vlastní identity a místa ve společnosti. Společnost selhává v neschopnosti reformovat školu a dostatečně si cenit rodiny.

Tobiáš Hrabec, septima

Den maturanta

Od jedný je afterparty...

Dneska spím déle než obvykle, ale stejně mě něco nutká vstát z postele... Právě začal důležitý den – pátek třináctého! Neboli den našeho maturitního plesu. Nejprve rádná snídaně. Koupelna. Kolik je hodin? Akorát čas vyrazit ke kadeřnici. Dvě hodiny strávené v provoněném a barevném salónu s módními časopisy, kde vás stále obletuje usměvavá paní a říká, jak budete krásná, proč ne! Můj historicky první profí účes. Načesána a hodlajíc odejít, vykouknu ven a zakoulím očima. Nesněžilo celé Vánoce, kdy jsem se na to těšila, a teď tohle! Chumelenice. A vichřice! Kousek přede mnou spadla urvaná cedule. Bezva... Že by na tom pátku třináctého opravdu něco bylo? Naštěstí jsme to nějak zakouzly pomocí deštníku, mé zlaté sestřičky, mámy a auta. Leč vlna v hájí... Domů na oběd. Krášlicí přípravy vrcholí. Čas běží! Rychle ještě zkusit s tátou blues na tanec s rodiči, dlouze však není potřeba, neb jsem ujištěna, že bude lev salónu... Nezapomenout šminky, šperky, šaty, boty, silonky, špendlík na šerpu, převlek na předtančení a na after. A hurá na ples. Šatna. Trošku chaos. Nácvik předtančení. První plesající už přicházejí. Honem

do šatny. Obléknout večerní róbu a doupravit. Nové neprošlapané lodičky nejsou zrovna vhodná volba pro celý večer, ale jiné už neseženu. Třpytky ve vzduchu. Parfémy. Nadšení i nervozita. Ples začal. Alespoň že kapela letos hraje... Moderátoři stylově v převlecích. Imatrikulace prváků a primánů. A dlouho očekávané předtančení! Tak ahoj ahoj, už jsme zase tady spolu, jako každou středu, jako každý pátek... se svou diskotékou! Největší hity z osmdesátek a devadesátek se rozléhají sálem. Flitry. Ou o o o ou!! Bodyčka. Kalhoty do pasu. Céčka. My máme prima rodiče...! Mejdán, mejdán podle plánu, podobá se flámu, a tak skončí k ránu, za úsvitu. Mejdán, mejdán skončí k ránu, a tak podle plánu, za úsvitu, oslavíme maturitu. Úsměv! Hlavně si to užijte! Ooh baby do you know what that's worth? Ooh heaven is a place on earth. They say in heaven love comes first. We'll make heaven a place on earth. Ooh heaven is a place on earth. EVERYBODY DANCE NOW! ... Závěrečná póza. Nadšení rodičů z hitů jejich mládí. Převléknout, upravit a vplout na parket. Šerpování. S Klárou a Martinou triumfálně vycházíme vstříc pódiu, těšíte se na naši oblíbenou Forever young, ale zvukař se netrefil. Trošku zamrzí, ale pak se přece jen písnička ozve... Naše rozmilá Hanička v úchvatných stříbrných a Ilonka v modrých

šatech předávají šerpy, dostáváme růže a pusy. Dojetí. Copak to už jsme ty velký maturanti? Šampaňské a připítek! Pověstný tanec s učiteli a rodiči. Zvládnáme. Pak plachta, kterou si jaksepatří užíváme. Poděkování a předpůlnoční taneční překvapení. Poklidit. Rychle se rozloučit. Ještě kázání rodičů ohledně afterparty. A honem ze schodů před Národní dům. Chvilka napětí a vyčkávání. Vyplatilo se! Luxusní jízda na afterparty! Ne sice v kočáru, o to stylověji – limuzínou!! Kožené sedačky. Kluci koupili šampaňské. Okružní jízda po centru Prahy.

Zastávka u Pražského hradu a společná fotka před limuzínou. Nasedat. Směr nábřeží. Od jedny je afterparty... Protancovali jsme noc! Tak ahoj!

Ples maturanta

Den stejný, příběh druhý.

Den začal trochu neobvykle, protože jsem vstávala až v půl jedenácté. Musela jsem se přece na to velké finále vyspat! Chvilku jsem váhala, jestli se nemám zase zahrabat do peřin, ale odolala jsem pokušení, dobelhala se do kuchyně a chvíli se rozkoukávala. Jak to často dělám, popadla jsem první časopis, který mi padl pod ruku. Na nic jiného se většinou po ránu u snídaně

nevzmužu. Ale to jsem neměla dělat, protože ten časopis byl i s televizním programem. Dovedete si asi představit, jak dopadly moje „plesové přípravy“. Před televizí u Vražd v Midsomeru.

Z domu jsem se ověčená taškami vypotácela zhruba ve čtvrt na tři. Ještě jsem se na dvě hodiny stavila u sestřenic, kde konečně nastaly ty „velké plesové přípravy“ a kde jsem se naladila na pravou plesovou atmosféru a začala se ještě víc těšit.

Kolem páté jsem už přebíhala kři-

žovatku na Míráku a v duchu nadávala (možná i nahlas) na fučící vítr a první sníh, který mi pěkně rozdrbal účes. Ale tak co...

Na místě jsme ještě dodělali pár věcí, které bylo třeba dotáhnout do konce, a s holkama si navzájem okukovaly účesy.

Asi v půl sedmé jsme se šli převléknout do společenského. Tenhle moment pochopitelně asi moc klučičí šatna neprožívala, ale ta holčičí naopak. Když jsme se navzájem dostatečně naobdivovaly, šly jsme se podívat,

kolik lidí už dorazilo.

Sál se zaplnil brzy po sedmé a od téhle chvíle už ve mně spíš zůstávala chaotická směs pocitů, zvuků a barev. Po určité velice napjaté atmosféře plné očekávání jsme ve tři čtvrtě na osm odstartovali náš dosud největší taneční i herecký výstup, a to předtančením ve stylu 80. a 90. let. Následovala pauza na plesání, fotky (zjišťuji,

Marie Chaloupská, oktáva

že jsem pomalu jediná, kdo nemá na facebooku „profilovku“ z plesu) a na popovídání. Následovalo naše šerpování neboli jedna velká improvizace. Myslím, že jsme si všichni svou chvilku slávy užili, a když jsem si šla s holkama pro šerpu, opravdu jsem se cítila, jako bych měla být „forever young“, jak napovídala naše šerpovací písnička. Přípitek a focení proběhlo hned po šerpování. Zvláštní pocit, když na vás míří asi dvacet foťáků, i když ne nepřijemný... Ale spíš mě napadalo: „Koho to fotí? Vždyť to je omyl!“ Ale omyl to nebyl. Holt jsem si ještě nezvykla na to, že jsme nejstarší, nebo spíš jsem se dosud nesrovnala s tím, jak to všechno rychle uteklo.

Za zmínku by stála ještě plachta. Po asi pětiminutovém natřásání se na dně urodila docela slušná hromádka blýskavých mincí. Byli jste štědrí, děkujeme.

Kolem půlnoci nastal fofr a zmatek, protože jsme se museli rychle převléknout, abychom nezmeškali limuzínu, která se pro nás v půl jedné měla zastavit. Všichni jsme to naštěstí stihli a mohli jsme tak naskočit vstříc očekávání nejlepší jízdy našeho „středoškolského

života“. Bylo to parádní, hlavně výhled na osvětlenou Prahu a taky dostatek prostoru, který nám dovoloval

se celkem volně pohybovat. Udělali jsme si dvě přestávky a potom jsme se už nerušeně nechali dovézt až k Občanské plovárně, kde naše dlouhá noc měla pokračovat. A to taky pokračovala. Ve velkém stylu! Jediné, co by se jí dalo vytknout, byly lehce přemrštěné ceny a až příliš hlasitá hudba, ale tu jsme stejně moc nevnímali. Byli jsme rádi, že jsme všichni pospolu, jako se málokdy podaří.

Z Plovárny jsme museli odejít kolem páté hodiny ranní, kdy nám bylo naznačeno, že se zavírá. Tak jsme se pomalu začali rozprchávat. Sice trochu neochotně, ale už na nás pomalu doléhala únava a nakonec jsme byli rádi, že jedeme domů.

Do postele jsem se dostala v sedm, šťastná a unavená.

Za tenhle večer se toho událo moc. Nejen že se z holek na jeden večer staly princezny a byli jsme pasováni na maturanty, ale hlavně: Oktáva začala dospívat!, a to už se bohužel jen tak nezmění.

Usínala jsem spokojená, ale přece jen se slzou v oku. Příští rok znovu, ale to už jako absolventi...

Klára Frídlová, oktáva

Kamera, klapka, hudba

„Půjdeš v lednu na Cinematiky?“ ptal se mě na začátku prosince kamarád. Až tehdy jsem se o koncertu The Cinematic Orchestra v Praze dozvěděl. Jeden z nejcennějších klenotů britského labelu Ninja Tune vystoupil 18. ledna v rámci hudebního konceptu Conference. Akce těchto průkopníků nu jazzu, známých mimo jiné pro své soundtracky k němým filmům z dvacátých let minulého století, zvláště pak snímek Dziga Vertova Man with a Movie Camera, se vydařila i přes ne zrovna nejšťastnější umístění koncertu, doprovázeného newyorským objevem Grey Reverendem, do Music Baru v Lucerně. Celá akce měla sice nepříjemné zpoždění, avšak ledva zazněly první tóny ze samplů frontmana kapely, všechno napětí se rozpustilo ve zvukomalebých melodiích, zatímco nastupovali se svými nástroji i ostatní muzikanti ze Cinematic Orchestra.

[http:// goo.gl/t6or5](http://goo.gl/t6or5)

Daniel Kotecký, sexta

Tak pravil LaChapelle

Americký fotograf LaChapelle přestavil v pražské Galerii Rudolfinum svou retrospektivní výstavu. Tento světoznámý kontroverzní umělec proslul fotografiemi hudebních a filmových hvězd již od poloviny 90. let. LaChapelle úzce spolupracuje se svými objekty a jeho díla jsou na první pohled rozpoznatelná. Čiší z nich drzost, surreálnost, výrazné barevné kompozice a nadsázka. Na výstavě nechyběla ani fotografie Angeliny Jolie, Whitney Houston, Toma Jonese, Heidi Klum, Marilyn Mansonové či Courtney Love.

Galerie Rudolfinum 7. 12. 2011 – 26. 2. 2012

Alžběta Pomahačová, septima

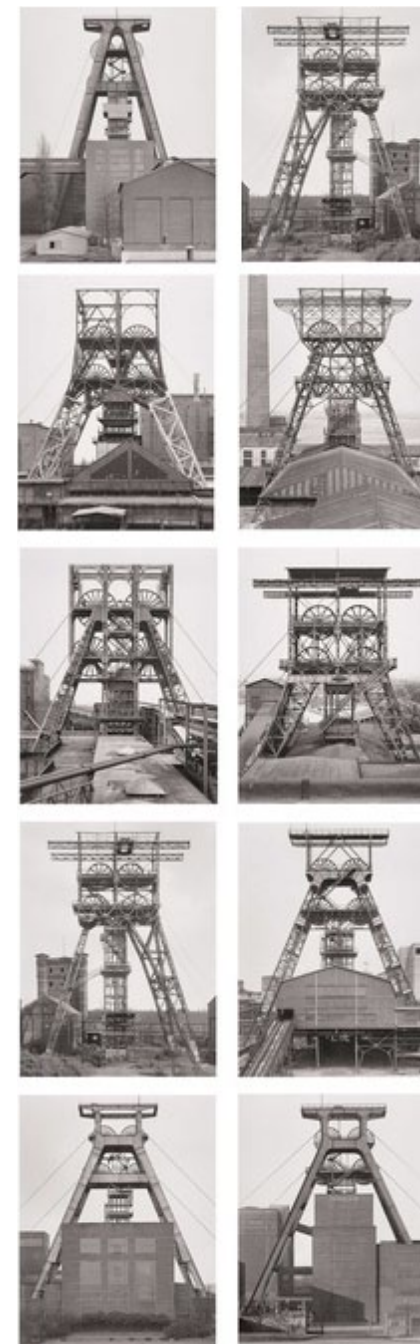
Doly. Hutě

Bernd a Hilla Becherovi

Opět výstava fotografií, opět z velké galerie Rudolfinum. Manželé Becherovi, kteří jsou mj. zakladatelé konceptuální fotografie, zde představí zhruba sto černobílých snímků z industriální krajiny. Práci se věnovali přes čtyřicet let, povýšili pouhé průmyslové budovy na estetické objekty, které mají hloubku a duši. Fotografie zachycují výjevy z dolů, hutí, plynajemy či vysoké pece.

Galerie Rudolfinum 22. 3. 2012 – 3. 6. 2012

Alžběta Pomahačová, septima

Čajová konvice zpívá a kreslí

Čajová konvice zpívá a kreslí
 Obláčky se vzkazem
 Pro milé hosty
 Pořádáme čajový dýchánek
 Ze snů a hádanek

Hrajeme na slepou bábu
 Kodrcáme životem
 Skok a skok přes kameny ve vodě
 Přes překážky na cestě
 S jazykem až na vestě

Bosí upalujem sněhem
 Vzhlížíme nahoru ke hvězdám
 A měsíčno nám kreslí úsměv na tváři
 Ať kvetem mládím – stříbří se nám stáří

Na sny není nikdy pozdě
 Poslat je vždy můžem ke své hvězdě
 Ke svému milému ke své milé věz že
 Spolu voňaví z čajů a od lučního kvítí
 Zhoupnem se přes propast
 Kde nám nad hlavou slunce svítí
 A nepřestává.

Za pomoci lana se zhoupneme
 Až do říše pohádek třeba Terabithie
 Ohlédneš se – vyděsíš
 Copak sníš?

Proč tady uprostřed špinavé silnice roste lilie?
 Proč tolik otázek dítě moje milé?

Ohromná množství barevných aut
 Kolem tebe prolétají
 Jak divoké sršně bzučí nafoukaně
 Když zpíváš árii křičí na tebe: „LAUT!“

Neoblékej se tak chodíš už okoukaně
 Alespoň že barevně se tají dech
 Auta by se neměla měnit v tanky
 Pak se nám dětem zdají můry co nás v noci děsí

Náhodný kolemjdoucí
 Uprostřed blikajícího města
 Lidi jsou každé z jiného těsta
 Za zvuku hudby a tajemných síní
 Každý jsme jiní byť třeba sourozenci
 Tak to pochop mami

Ať klidně vychutná cigaretu
 Náš náhodný kolemjdoucí
 Budem mu říkat Včernýchbrýlích
 V koutku úst jakpak by ne
 Snad andělíčka ve sněhu udělá tak už spust'

Další pohádku prosila bych
 Z tvého flašinetu kde si kouzla hrají
 Jak děti taky na dveře buch buch buch
 Kdo to je? Snad už ne Bůh?

Sound Page

“Co posloucháš?”, slyšíme stejnou otázku dnes a denně. Často je tak těžké odpověď vmáčknout do několikaminutové konverzace někde v metru, kavárně či třeba na schodech. O to těžší je vložit celý tento rozhovor do jedné informace, jedné písně. I přes to vám však přinášíme Sound page, první díl rubriky, v níž jsme se zeptali několika studentů a jednoho člena učitelského sboru naší školy, jaká skladba je pro ně inspirující, jakou skladbu by snad dokonce sami označili za svou oblíbenou.

Michael Jermář, IV. ročník

*Ray Charles
Hallelujah I Love Her So*

<http://goo.gl/MbS7a>

Marek Böhm, učitelský sbor

*Men at Work
Land Down Under*

<http://goo.gl/xROsK>

Mikuláš Bartoň, septima

*Eric Clapton
Can't Find My Way Home*

<http://goo.gl/MbS7a>

Zuzka Lakatošová, kvarta

*Sex Pistols
Anarchy in the UK*

<http://goo.gl/aGth>

Daniel Kotecký, sexta

*Fiordmoss
Miss Tate*

<http://goo.gl/PpRhe>

Adopce na dálku

Jak pomáháme na druhé straně světa.

Jak asi víte, naše gymnázium se rozhodlo prostřednictvím Adopce na dálku pomáhat těm, kteří to velmi potřebují. Díky Adopci můžeme přispět k zlepšení životní situace mnoha dětí z rozvojových zemí (hlavně co se týče jejich vzdělání). Naše škola adoptuje dva africké chlapce: Akashe a Cresta, (posílá se každý prosinec dvakrát 4900 Kč), kteří se díky finančnímu příspěvku mohou vzdělávat, a tak získat do budoucna lepší postavení ve společnosti. Myslím, že si nikdo z nás moc nedokáže představit, že bychom se nemohli vzdělávat a chodit do školy.

Ráda bych ještě zmínila některé zdroje příspěvků na Adopci za rok 2011:

Jarní koncert pro Akashe a Cresta – byla to akce, která se konala v hostivařském kostele (nedaleko naší školy). Podíleli se na ní studenti našeho gymnázia. Přispěli svým hudebním nadáním a chutí účastnit se, tudíž jsme mohli naslouchat překrásné instrumentální i vokální hudbě. Myslím si, že jejich výkony všechny posluchače potěšily, a jak se říká, tato hudba byla pro ně takové pohlazení po duši. Byli

pozvání jak učitelé, studenti, tak rodiče i přátelé. Dohromady se vybrala částka 7360 Kč.

4. ročník – darem v rámci částky 2000 Kč (2010/2011).

Pí Kvičerová – darem 735 Kč.

Pí Biskupová – darem 200 Kč.

Akce Majáles – bylo vybráno 1319 Kč (2011).

akce Buchtiáda – částka letošní listopadové Buchtiády bude poslána jako příspěvek na rok 2012.

Jinak se za rok 2011 dohromady vybralo 11 914 Kč. A co nás bude čekat příští rok?

Jarní koncert pro Akashe a Cresta. Tak neváhejte a zapojte se i vy!

Na závěr by se ještě slušelo poděkovat všem studentům, kteří odepisují našim dětem z Afriky.

Anna Chaloupská, sexta

Výlet za obrazy

Na semináři dějin umění v Kutné Hoře

Předvánoční shon zrovna dvakrát nemusím, proto jsem byla ráda, když Tobiáše napadlo, abychom si zpříjemnili jeden z posledních dnů před Vánoci návštěvou Kutné Hory. Domluvili jsme se a 14. 12. kolem deváté hodiny jsme v čele s panem Dudou stanuli na Hlavním nádraží v očekávání povedeného výletu. Sešlo se nás kolem dvaceti, většinou studenti semináře z dějin umění, a kdo se chtěl přidat navíc, jel také. Cílem pro nás byla nově opravená jezuitská kolej GASK.

Galerie Středočeského kraje (tento název se pod zkratkou GASK skrývá) je zaměřena na umění 20. a 21. století. Byla založena roku 1993 a je známa jako druhá největší galerie v ČR.

Z konkrétních umělců zde v přízemí můžeme najít např. Emila Fillu, Václava Špálu, Josefa Čapka a členy Skupiny 42. Obrazy a sochařské objekty těchto umělců se nám povětšinou líbily, ale zato nás zklamala následující patra, kde byly prezentovány fotografie žáků všech českých a slovenských vysokých uměleckých škol pod názvem Obraz, ve kterém žijeme. A ani expozice Sbírkka 4 / Nové akvizice nás příliš nezaujala.

To nejlepší jsme viděli hned na začátku a měli jsme tak dost sil na výklad

pana Dudy. Kolem druhé hodiny jsme se šli občerstvit do nedaleké hospody. Po návratu do GASKu jsme jen v rychlosti prolétli již zmíněné instalace, moc času na jejich prohlížení jsme ostatně nepotřebovali.

Ve tři čtvrtě na šest jsme už seděli ve vlaku - spokojení, ale utahaní. Hodina cesty zpět byla tak akorát určená pro příjemné popovídání a v sedm jsme se na nádraží rozloučili. Určitě bych podobný výlet někdy zopakovala. A myslím, že nejsem sama.

Klára Frídllová, oktáva

